

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **I. U., nar. X**
státní příslušnost X

zastoupen: **JUDr. Matějem Šedivým**, advokátem,
se sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**,
se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. srpna 2024, č.j. CPR-36141-3/ČJ-2024-930310 - V230,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 15. 5. 2024, č.j. KRPA-137508-11/ČJ-2024-000022-SV, o správním vyhoštění žalobce podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) a o stanovení doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, v trvání jednoho roku.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce ve své žalobě namítal nesprávné pochopení pravidla vstupu do schengenského prostoru na základě bezvízového styku, když se nesprávně domníval, že po opětovném vstupu do schengenského prostoru po vycestování na dobu kratší 90-ti dnů, je oprávněn znovu vstoupit do schengenského prostoru na dalších 90 dnů. Po zjištění tohoto nedorozumění pak sám inicioval zahájení správního řízení a upozornil tak na svůj nelegální pobyt. S přihlédnutím k prvnímu pochybení žalobce a nikterak dlouhé době neoprávněného pobytu měl žalobce za to, že je napadené rozhodnutí nepřiměřeně přísné a porušující § 174a zákona o pobytu cizinců.
3. Žalobce proto navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno, a věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém se podrobně vyjádřil k celé věci a přezkoumatelným způsobem uvedl důvody, pro které potvrdil rozhodnutí nalézacího správního orgánu.
5. Dále uvedl, že se podrobně a přezkoumatelně v napadeném rozhodnutí vypořádal s otázkou přiměřenosti dopadu rozhodnutí o správním vyhoštění do soukromého a rodinného života žalobce. Poukázal rovněž na to, že doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie a smluvních států, byla stanovena v dolní polovině zákonné sazby.
6. Žalobce podle žalovaného v žalobě neuplatnil žádnou námitku, ke které by se v napadeném rozhodnutí podrobně nevyjádřil. Okolnosti projednávané věci neumožňují upuštění od uložení správního vyhoštění a správní vyhoštění žalobce se v jeho případě jeví jako přiměřené opatření. Ve svém postupu žalovaný neshledal žádné pochybení s tím, že napadené rozhodnutí je plně v souladu se zákonem.
7. Žalovaný proto s ohledem na shora uvedené navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil tyto, pro řízení podstatné, skutečnosti.
9. Žalobce byl dne 24. 4. 2024 na pracovišti správního orgánu prvního stupně, kam se dostavil k řešení svého pobytu, kontrolován hlídkou Policie ČR. Ke kontrole předložil biometrický cestovní pas č. X vydaný X bez vyznačeného víza či jiného povolení opravňujícího jej

k pobytu na území České republiky s vyznačeným vstupním razítkem do schengenského prostoru ze dne 29.11.2023, následně vyznačeným výstupním razítkem ze dne 8. 1. 2024 a poté s posledním vyznačeným vstupem do schengenského prostoru dne 20. 1. 2024, z čehož vzniklo podezření z neoprávněného pobytu žalobce na území České republiky pro překročení doby oprávněného pobytu na základě biometrického cestovního dokladu.

10. Dne 24. dubna 2024 správní orgán prvního stupně zahájil správní řízení ve věci správního vyhoštění žalobce. Žalobce do protokolu o výsledku účastníka řízení uvedl, že přicestoval do České republiky naposledy dne 20. 1. 2024 na biometrický cestovní pas a od té doby nevycestoval. Do České republiky přicestoval kvůli práci a je mu známo, že již nemůže pobývat na území České republiky. Přijel za prací a je zde podruhé. Je ženatý a má dceru. Manželka s dcerou se nacházejí v Moldavsku, kde bydlí v domě, který vlastní s manželkou. Na území České republiky nikoho nemá a nic nevlastní. V zemi původu má dům a má se tak kam vrátit. Na území České republiky nemá žádné vazby ani žádnou osobu, vůči níž by ukončení pobytu žalobce představovalo nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života. Po zdravotní stránce je pořádku. K možností návratu do Moldavska se žalobce vyjádřil tak, že mu tam žádné nebezpečí nehrozí a ve vycestování mu nebrání žádná překážka. Peníze má ještě z Moldavska a z nějakých brigád v České republice. Pracovní povolení nemá. Vycestuje dobrovolně.
11. Správní orgán prvního stupně následně poté, co umožnil žalobci seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, vyjádřit se k nim a navrhnout jejich doplnění ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, vydal rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce, proti kterému se žalobce včas odvolal k žalovanému, který žalobou napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí nalézacího správního orgánu potvrdil.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních námitek vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu ve smyslu ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „s.ř.s.“). Rozhodoval přitom bez nařízení jednání, neboť žalobce k výzvě a poučení soudu podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a žalovaný naopak výslovně souhlasil s rozhodnutím bez nařízení jednání. Soud pak tedy za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.
13. Podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4. zákona o pobytu cizinců policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území nebo na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.
14. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby

navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.

15. Podle § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.
16. Ze správního spisu se předně podává, že žalobce skutečně ke dni pobytové kontroly a následně v době vydání rozhodnutí nalézacího správního orgánu pobýval na území České republiky neoprávněně, a to přinejmenším od 9. 3. 2024 do 24. 4. 2024. To se podává z lustrace v cizineckém informačním systému, z cestovního pasu žalobce a v něm uvedených údajů, a zejména i z výpovědi samotného žalobce před nalézacím správním orgánem v procesním postavení účastníka řízení. Zejména pak z údajů sdělených samotným žalobcem a z otisku výstupního a vstupních razítek vyznačených v cestovním pase žalobce lze spolehlivě zjistit, že žalobce vstoupil na území schengenského prostoru dne 29. 11. 2023, následně s něj dne 8. 1. 2024 vycestoval a poté znovu do schengenského prostoru vstoupil dne 20. 1. 2024 od té doby mimo území členských států Evropské unie nevycestoval. Správní orgány tak žalobci beze zbytku prokázaly neoprávněný pobyt na území České republiky přinejmenším ode dne 9. 3. 2024 (tj. ode dne následujícího po skončení doby 90 dnů ve 180 denním období oprávněného pobytu na základě biometrického cestovního dokladu) do 24. 4. 2024, a v tomto ohledu řádně zjistily skutkový stav věci. To žalobce navíc ani nerozporoval.
17. Přiměřeností správního vyhoštění žalobce se správní orgány ve svých rozhodnutích řádně a přezkoumatelně zabývaly. V tomto směru lze odkázat zejména na str. 5 – 6 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a str. 3 – 4 napadeného rozhodnutí. Nalézací správní orgán i žalovaný správně vycházely z objektivní odpovědnosti žalobce za svoje protiprávní jednání spočívající v neoprávněném pobytu na území České republiky. Krom toho žalobce v rámci svého výsledku uváděl, že si je svého neoprávněného pobytu vědom, a teprve až v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí tvrdil, že si nesprávně vyložil pravidla pro bezvízový styk. Argumentace žalobce v tomto směru tak nemůže obstát také z důvodu její účelovosti. Správní orgány také důvodně poukázaly na skutečnost uváděnou žalobcem, že přicestoval za prací (aniž by ovšem disponoval pracovním povolením). Ve shodě se správními orgány má soud též za to, že dobu neoprávněného pobytu na území České republiky v trvání 47 dní nelze bagatelizovat. K okolnostem svědčím ve prospěch žalobce v podobě prvního zjištěného porušení pobytových pravidel a spolupráci žalobce, kteréžto ovšem nelze obecně nijak přeceňovat, správní orgány podle mínění zdejšího soudu přihlédly dostatečně při stanovení doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, který byla žalobci stanovena na pětinu jejího zákonem stanoveného rozmezí. Nelze na druhou stranu nevidět, že žalobce si byl (podle svých vlastních slov) vědom svého neoprávněného pobytu na území České republiky, kam přicestoval za účelem nelegálního výkonu zaměstnání (což rovněž výslovně sám uváděl).
18. Správní orgány rovněž vyšly z toho, že žalobce má v zemi původu dostatečné zázemí (bydlení a celou rodinu) pro svůj návrat. Na území České republiky nesdílí společnou domácnost s občanem Evropské unie ani se na území České republiky nenachází žádná osoba, kvůli které by ukončení pobytu žalobce představovalo nepřiměřený zásah do

soukromého a rodinného života. Žalobce také neuplatňoval žádné vazby na území České republiky či existenci majetku. Žalobci v zemi původu nehrozí žádné nebezpečí. Žalobci tudíž nesvědčí žádná mimořádná okolnost, která by správním orgánům bránil v uložení správního vyhoštění žalobci, když tento beze zbytku naplnil správními orgány užitou skutkovou podstatu podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců.

19. Porušování imigračních pravidel nelze tolerovat (či k němu přistupovat benevolentněji) ani u osob pocházejících ze zemí s nižší životní úrovní, kteří si (lapidárně řečeno) potřebují vydělat, neboť v silách i těchto osob nepochybně je, aby si zajistili příslušné pobytové oprávnění. Správní orgány ani následně soud pak zcela jistě ani v těchto případech nemohou rezignovat na vynucování dodržování předpisů upravujících pobyt cizinců na území České republiky.
20. S ohledem na shora uvedené tedy soud neshledal, že by napadené rozhodnutí žalovaného nespĺňovalo kritéria přiměřenosti ve smyslu ust. 174a zákona o pobytu cizinců.
21. Soud má dále za to, že žalovaný napadené rozhodnutí řádně odůvodnil a vypořádal se dostatečně s odvoláním žalobce. Správní orgány se také správně a dostatečně zabývaly i přiměřeností zásahu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce podle ust. § 119a odst. 2 zákona ve spoj. s ust. § 174a zákona.
22. V případě žalobce tak došlo k naplnění podmínek pro uložení správního vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4. zákona a správní orgány tedy postupovaly správně, pokud dospěly k těmto závěrům.

VI. Závěr a náklady řízení

23. Soud tedy se shora uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobkyní uplatněny, a žalobu proto zamítl.
24. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 10. října 2024

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D., v. r.
samosoudce